

هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سُنٽن ڀريو بيان

08-September-2016

قرباني جا
فضائل ۽ مسائل

(SINDHI)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرباني جا فضائل ۽ مسائل

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود جي فضيلت

سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: جيڪو مون تي دُرودِ پاڪ پڙهندو آهي ان جو دُرودِ مون وٽ پهچي ويندو آهي، مان ان جي لاءِ استغفار ڪندو آهيان ۽ هن جي علاوه ان جي لاءِ 10 نيڪيون لکيون وينديون آهن. (معجم اوسط، من اسمہ احمد، ۱/۲۲۶، رقم: ۱۶۲۲)

گرچہ ٻين به حدِ قُصُورِ تم به عَفْوٌ و عَفُورٌ
بخش دو جُرم و خطا تم به ڪروڙون دُرود

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ۱) مهندي ڳل:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خواب سچو ڪري ڏيکاريو

منا منا اسلامي پاڻرو! ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ اهو مُبَارَك مهينو آهي جو جنهن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي پياري خليلِ حضرت سيدنا ابراهيم علي نبينا وعلية الصلوة والسلام پنهنجي صاحبزادي حضرت سيدنا اسمعيل ذبيحُ الله علي نبينا وعلية الصلوة والسلام سان گڏ

ملي صبر ۽ رضا جو اهڙو عظيم مثال پيش ڪيو جنهن جو مثال نٿو ملي.
 حضرت سيدنا ابراهيم علي نبينا وعليه الصلوة والسلام. ذوالحج جي اٺين (8) رات خواب
 ڏٺائون جنهن ۾ ڪو چوڻ وارو چئي رهيو آهي: ”بيشڪ الله عزوجل توهان
 کي پنهنجي پٽ کي ذبح ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو.“ نائين (9) رات وري
 ساڳيو خواب ڏٺائون، ڏهين (10) رات وري ساڳيو خواب ڏسڻ کان پوءِ پاڻ
 عليه السلام صبح جو ان خواب تي عمل ڪرڻ يعني پٽ جي قرباني جو پڪو
 ارادو ڪري ورتو. (تفسير كبير، ۳۴۶/۹، از بيٺا هو تو ايسا، ص ۲-۳، ملقطاً)

جڏهن حضرت سيدنا ابراهيم خليل الله عليه الصلوة والسلام اهو سڄو واقعو
 پنهنجي ننڍي پٽ حضرت اسمعيل عليه السلام کي به ٻڌايائون ته الله عزوجل جو
 فرمان آهي ته آئون تو کي ذبح ڪيان، هاڻي توهان ٻڌايو ته توهان جو رايو
 ڇا آهي. حضرت سيدنا اسمعيل عليه الصلوة والسلام پاڻ به الله عزوجل جي هر حڪم تي
 سر تسليم ڪرڻ وارا هئا، پاڻ عليه السلام جيڪو جواب ڏنو ان کي قرآن
 پاڪ سڀار 23 سورة الصافات جي آيت نمبر 102 ۾ هنن لفظن سان بيان
 ڪيو آهي :

ترجمو ڪنز الايمان: اي منمنجا پيءُ ڪر
 جنهن ڳالهه جو توکي حڪم ٿئي ٿو،
 ان شاء الله عنقريب تون مون کي صبر
 وارو لهندين.

يَا بَتِّ افْعَلْ مَا تُوْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ

ءَاللهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

(سڀارو 23، سورة الصافات آيت 102)

مون کي رسين سان مضبوط ٻڌي وٺو

تفسير خازن ۾ آهي ته حضرت سيدنا اسمعيل عليه السلام پنهنجي والد
 محترم کي عرض ڪيو: بابا جان! ذبح ڪرڻ کان پهريان مون کي رسين

سان مَضْبُوط ٻڌي ونجو ته جيئن مان چُري نه سگهان، چوته مون کي ڊپ آهي جو ڪٿي منهنجي ثواب ۾ ڪمي نه ٿئي ۽ منهنجي رت جي چنڊن کان پنهنجا ڪپڙا بچائي رکجو ته جيئن انهن کي ڏسي منهنجي امڙ سائڻ غمگين نه ٿئي. چُري خُوب تيز ڪري وٺو ته جيئن منهنجي ڳلي تي چڱي طرح هلي وڃي (يعني ڳلو فوراً ڪٽجي وڃي) چوته موت نهايت سخت هوندو آهي، اوهان مون کي دُبح ڪرڻ جي لاءِ پيشاني پر لپٽائجو (يعني چهرو زمين ڏانهن هجي) ته جيئن اوهان جي نظر منهنجي چهري تي نه پوي ۽ جڏهن اوهان منهنجي امڙ سائڻ وٽ وڃو ته انهن کي منهنجو سلام چئجو ۽ جيڪڏهن اوهان مُناسِب سمجهو ته منهنجي قميص انهن کي ڏجو، ان سان انهن کي تَسْلِي ٿيندي ۽ صبر اچي ويندو. حضرت ابراهيم عليه السلام جن ارشاد فرمايو: اي منهنجا پٽ! تون الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم تي عمل ڪرڻ ۾ منهنجي لاءِ ڪيترو عُمده مددگار ثابت ٿي رهيو آهين! پوءِ جيئن حضرت اسمعيل عليه السلام چيو هو انهن کي انهيءَ طرح ٻڌي ورتائون، پنهنجي چُري تيز ڪئي، حضرت اسمعيل عليه السلام کي پيشاني پر لپٽائي ڇڏيو، سندن چهري تان نگاه هٽائي ورتي ۽ سندن ڳلي تي چري هلائي ڇڏي، پر چُري پنهنجو ڪم نه ڪيو يعني ڳلو نه ڪپيائين. (تفسير خازن، ۲۲/۴، ملخصاً)

جنتي دُنبوءِ مُبارڪ ڪلمات جو مجموعو

منا منا اسلامي پائرو! حضرت سيدنا ابراهيم عليه السلام جڏهن حضرت سيدنا اسمعيل عليه السلام کي دُبح ڪرڻ جي لاءِ زمين تي لپٽايو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان حضرت جبرئيل عليه السلام فِديي طور جُت مان هڪ دُنبو کڻي آيا ۽ پري کان وڏي آواز ۾ فرمايائون: اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ، جڏهن حضرت ابراهيم عليه السلام

اهو آواز ٻڌو ته پنهنجو متو آسمان ڏانهن ڪنيو ۽ ڄاڻي ورتائون ته الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان اچڻ واري آزمائش جو وقت گذري چڪو آهي ۽ پت جي بدران فديي ۾ دنبو موڪليو ويو آهي، ان ڪري خوش ٿي فرمايائون: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** جڏهن حضرت **إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَام** اهو ٻڌو ته فرمايائون: **اللَّهُ أَكْبَرُ لِلَّهِ الْحَمْدُ**، هن کان پوءِ انهن تنهي پاڪ هستين جي هنن مُبَارَك لفظن جي ادائينگي جي اها سُنَّتِ قِيَامَتِ تَائِينَ جي لاءِ جاري وساري ٿي وئي. (بنايه شرح هدايه ج 3 ص: 130)

منا منا اسلامي ڀائرو! هنن مُبَارَك ڪلمات کي تڪبيرِ تَشْرِيقِ چون ٿا ۽ اهي نائين (9) ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ جي نمازِ فُجْرِ کان تيرهين (13) جي نمازِ عصر تائين پنج وقت جي فرض نمازون جيڪي مسجد جي جماعتِ مُسْتَحَبَّةً سان ادا ڪيون ويون هن ۾ هڪ ڀيرو بلند آواز سان تڪبير چوڻ واجب آهي ۽ 3 ڀيرا افضل آهي. تڪبيرِ تَشْرِيقِ سلام ڦيرڻ کان فوراً بعد چوڻ واجب آهي. تڪبيرِ تَشْرِيقِ اها آهي: **اللَّهُ أَكْبَرُ لِلَّهِ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ط اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ** (بهارِ شَرِيعَتِ ج 1 ص 784، تَنْوِيرُ الْأَبْصَارِ ج 3 ص 71، دَرْمُخْتَارِ وَرْدُ الْمُخْتَارِ ج 3 ص 73) تڪبيرِ تَشْرِيقِ جي باري ۾ مزيد معلومات جي لاءِ شيخِ طَرِيقَتِ، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطاردري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جو رسالو "عيد نماز جو طريقو" (حنفي) صفحي 8 ۽ 9 جو مطالعو ڪري وٺو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! هن قرباني واري واقعي ۾ اسان جي لاءِ ڪيئي

مدني گل موجود آهن، سڀ کان پهريان ته اهو معلوم ٿيو ته حضرت سيدنا ابراهيم ۽ حضرت سيدنا اسماعيل عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۾ اطاعتِ الهي جو ڪيترو جذبو هو جو حضرت سيدنا ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ رضاءِ الهي جي خاطر پنهنجو اهو پٽ جيڪو وڏي دُعائن کان بعد پوڙهائپ ۾ مليو هو، جيڪو سندن اکين جو نور ۽ دل جو سُور هو، پر پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اللهَ عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي خاطر ان جي قرباني جي لاءِ تيار ٿي ويا ۽ پٽ هجي ته اهڙو جو اهي به الله عَزَّوَجَلَّ جو حڪم ٻڌي غمگين ۽ خوفزدہ ٿيڻ جي بدران فُرحت ۽ مُسرت مان چڻ ته خوش ٿيڻ لڳا ته منهنجي خوش قِسَمَتي جو الله عَزَّوَجَلَّ منهنجي قرباني کي طلب فرمايو آهي ۽ خوشي سان الله عَزَّوَجَلَّ تي قربان ٿيڻ جي لاءِ تيار ٿي ويا. هن مان اهو به معلوم ٿيو ته الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجن پيارن ٻانهن کي مختلف طريقن سان آزمائي ٿو، جيڪو جيتري قدر مُقَرَّب ۽ محبوب هوندو آهي ان تي آزمائش به وڌيڪ ايندي آهي، ته جيئن اهي نَفوسِ قُدسيه ان جي رضا تي راضي رهندي اچڻ واري آزمائش تي صبر ڪري انعام طور الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه مان بلند مرتبا حاصل ڪري سگهن. فرمانِ مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جڏهن ٻانهي جو الله عَزَّوَجَلَّ وٽ ڪو مرتبو مقرر ٿئي ۽ اهو ان مرتبي تائين ڪنهن عمل سان نه پهچي سگهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جسم، مال يا اولاد جي آزمائش ۾ مبتلا ڪندو آهي، پوءِ ان کي انهن تڪليفن تي صبر جي توفيق عطا ڪندو آهي ايستائين جو اهو الله عَزَّوَجَلَّ وٽ پنهنجي مقرر درجي تائين پهچي ويندو آهي. (ابو داؤد، ڪتاب الجنائز، باب الامراض المكفرة... الخ، ۲۴۶/۳، حديث: ۳۰۹۰)

۽ قرباني واري واقعي مان تربيتِ اولاد ۽ والدين جي اطاعت جو به درس ملي ٿو ته حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ پنهنجي نورِ نظر جي تربيت

ڪئي جو آزمائش جي وقت حضرت سيدنا اسمعيل عليه السلام به پنهنجي والد جي اطاعت ڪندي خوشي سان قرباني سان تيار ٿي ويا. اسان کي به پنهنجي والدين سان حُسن سُلُوك ڪندي انهن جي اطاعت ۾ زندگي بسر ڪرڻ گهرجي.

منا منا اسلامي ڀائرو! قرباني ڪرڻ جي لاءِ تقويٰ ۽ اخلاص جو هئڻ به بيحد ضروري آهي، چوٽه جيڪڏهن ڪو نڪ عمل ماڻهن کي ڏيکارڻ ۽ نُمود و نمائش يا ڪنهن ٻي غرض سان ڪيو وڃي ته اهو هرگز قابلِ قبول نه ٿيندو جيئن ته قرآنِ پاڪ ۾ حضرت سيدنا آدم عليه السلام جي ٻنهي پٽن جي قرباني جو واقعو آهي ته جڏهن حضرت سيدنا آدم عليه السلام حضرت هابيل رضي الله تعالى عنه سان اقليما جو نڪاح ڪرڻ چاهيو ته قابيل ان فيصلي کي تسليم نه ڪيو ۽ اقليما سان نڪاح جي خواهش ظاهر ڪئي، حضرت آدم عليه السلام ان کي سمجهايو ته اقليما تنهنجي پيڻ آهي ۽ ان سان تنهنجو نڪاح نٿو ٿي سگهي، پر قابيل پنهنجي ضد تي قائم رهيو. آخرڪار حضرت آدم عليه السلام حڪم ڏنو ته توهان ٻئي پنهنجون قربانيون الله عزَّ وَّجَلَّ جي درٻار ۾ پيش ڪيو. جنهن جي قرباني مقبول ٿيندي اهو ئي اقليما جو حق دار ٿيندو. ان زماني ۾ قرباني جي مقبوليت جي اها نشاني هئي ته آسمان تان هڪ باه ايندي هئي ۽ جيڪا قرباني الله عزَّ وَّجَلَّ جي بارگاه ۾ مقبول ٿئي ته ان کي کائيندي هئي، قابيل ڪڻڪ جا ڪجهه سنگ ۽ حضرت هابيل رضي الله تعالى عنه هڪ پڪري قرباني جي لاءِ پيش ڪئي. آسماني باه حضرت هابيل رضي الله تعالى عنه جي قرباني کي کائي ورتو ۽ قابيل جي ڪڻڪ کي چڙي ڏنو. هن ڳالهه سبب قابيل جي دل ۾ بَغْض ۽ حسد پيدا ٿيو ۽ ان حضرت هابيل رضي الله تعالى عنه

ڪي قتل ڪرڻ جو ارادو ڪيو، ۽ هابيل کي چيو ته مان تو کي قتل ڪندس. حضرت هابيل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائون ته قرباني قبول ڪرڻ الله عَزَّ وَجَلَّ جو ڪم آهي ۽ اهو تقويٰ ۽ اخلاص وارن جي قرباني قبول ڪندو آهي، جيڪڏهن تون مُتقي هجين ها ته ضرور تنهنجي قرباني قبول ٿئي ها.

منا منا اسلامي ڀائرو! قابيل جي قرباني تقويٰ ۽ رضاءِ الهي جي لاءِ نه هئي بلڪ ان جو مقصد صرف اقليما کي حاصل ڪرڻ هو، جڏهن اها نه ملي ته ان بغير ۽ حسد ۾ حضرت هابيل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي قتل ڪري ڇڏيو. هن مان معلوم ٿيو ته الله عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاه ۾ عملن جي قبوليت جي لاءِ تقويٰ ۽ اخلاص جو هئڻ نهايت ضروري آهي. پر افسوس اسان جو حال ته هي آهي جو پهريان ته نفس ۽ شيطان اسان کي نيڪيون ڪرڻ نٿا ڏين جيڪڏهن ڪا نيڪي ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون ته شيطان اسان جي عبادت کي ضائع ڪرڻ جي لاءِ پنهنجو سمورو زور لڳائي ان عبادت ۾ ڪا غلطي ڪرائيندو آهي يا وري ان عمل ۾ رڳو ڪاري ڪرائي اهو عمل ئي ضائع ڪرائي ڇڏيندو آهي. ياد رکو! اسان کي قرباني ۽ ان جي علاوہ ٻيا نيڪ عمل اخلاص ۽ استقامت سان الله عَزَّ وَجَلَّ جي رضا ۽ خوشنودي جي لاءِ ڪرڻ گهرجن، جيڪڏهن اسان ماڻهن جي رضا حاصل ڪرڻ، نام و نمود جي لاءِ مهانگو جانور قربان ڪنداسين ته ماڻهو پوءِ به خوش نه ٿيندا ۽ طرح طرح جون ڳالهيون ڪندا. مثال طور ڪنهن قرباني جي لاءِ پنهنجي علائقي ۾ سڀ کان مهانگو جانور خريد ڪيو ته ماڻهو ان جي باري ۾ ائين بدگماني ۽ غيبتون ڪندا نظر ايندا آهن ته هن کي ڏسو شهرت حاصل ڪرڻ جي لاءِ ڪيترو مهانگو جانور خريد ڪري آيو آهي، ڀلا! ايترو مهانگو جانور ته حلال جي ڪمائي ۾ هرگز نٿو اچي سگهي، حرام جي ڪمائي مان قرباني

ڪرڻ جو ڪهڙو فائدو!! هاڻي جيڪڏهن ڪو ماڻهن جي طعني ۽ نٺول کان بچڻ جي لاءِ قرباني جو سستو جانور وٺي اچي ته ماڻهو تڏهن به ڳالهيون ڪندا آهن ته پنهنجي ٻارن جي شادي ۾ فُصولِ رسمن ۾ ته هن پاڻي جيان پيسو وهايو پر جڏهن الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راهه ۾ خرچ ڪرڻ جو موقعو آيو ته ان جي جيب مان پيسو نه پيو نڪري، الله **عَزَّوَجَلَّ** هن کي ڪثير مال و دولت سان نوازيو آهي پر ڏسو ته سهي قرباني جي لاءِ ڪيترو ڪمزور جانور خريد ڪيو آهي .

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي ڪيبي ته قرباني ڪرڻ وقت سڀني کي راضي ڪرڻ جي بدران پنهنجي رَب **عَزَّوَجَلَّ** کي راضي ڪرڻ جي ڪوشش ڪيون ۽ تقويٰ ۽ اخلاص کي پيش نظر رکون، چو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاهه ۾ اها ئي قرباني مقبول آهي جنهن ۾ تقويٰ ۽ اخلاص شامل هجي نه ته اسان کي جنهن جانور جي قرباني ڪرڻي آهي، ان جو گوشت ۽ ٻيا فائدا اسان ئي حاصل ڪيون ٿا. الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاهه ۾ جانور جو ڪو حصو ناهي پهچندو، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاهه ۾ ته قرباني ڪرڻ واري جو اخلاص ۽ تقويٰ پهچندو آهي جيئن ته سيپاري 17 سورة الحج جي آيت نمبر 37 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ كُومَهَا وَلَا دِمَاؤَهَا وَ
لَكِنَّ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ
ترجمو ڪنزالايمان: الله کي هرگز نه پهچندو
آهي انهن جو گوشت ۽ انهن جو رت، هائو توهان
جي پرهيزگاري ان وٽ پهچي ٿي

ان ڪري اسان کي گهرجي ته ماڻهن کي ڏيکارڻ ۽ پنهنجو نالو چمڪائڻ جي غرض سان هر گز ڪو عمل نه ڪيون بلڪ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا ۽ خوشنودي جي لاءِ نيڪ عمل ڪرڻ جي عادت بڻايون.

عطا ڪرڊے اِخْلَاصَ كِي مَجھ ڪو نعمت
نہ نزدیک آئے رِيا يالہی
مِري زِندگی بس تِري بندگی ميں
بِ اے ڪاش گُزرے سَدا يالہی

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ جو مهينو پنهنجون بهارون
لُتائي رهيو آهي، هن جي آمد تيندي ئي سُنَّتِ ابراهيمي جون يادون تازہ ٿي
وينديون آهن، هر سال لکين مُسلمان هن مُقَدَّس مهيني ۾ الله عَزَّ وَجَلَّ جي
حڪم جي پيروي، سُنَّتِ ابراهيمي ۽ سُنَّتِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي
ادائگي جي لاءِ تيار نظر ايندا آهن. هر صاحبِ استطاعت مسلمان ڪي
گهرجي ته اهو رضاءِ اِلهي جي حُصُولِ ۽ سُنَّتِ ابراهيمي جي ادائگي جي
نيت سان هن مهيني ۾ مالِ حلال مان قُرباني جو فريضو سر انجام ڏي،
چوٽه اها تمام وڏي سعادت جي ڳالهه آهي. قرآنِ ڪريم ۾ الله عَزَّ وَجَلَّ قُرباني
جو ذڪر ڪندي ارشاد فرمائي ٿو.

ترجمو ڪنزالايمان: توهان پنهنجي رب جي
لاءِ نماز پڙهو ۽ قرباني ڪريو .

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ط
(پ، ۳۰، الكوثر، ۲)

امام فخرُ الدين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيتِ مُبارڪه جي تحت فرمائن ٿا ته
حنفي عالم سڳورن هن آيت مان اهو استدلال فرمايو ته قُرباني واجب آهي.

(تفسير كبير، ۱۱/۳۱۸)

حضرت علامه سيد محمود آلوسي بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته ”اڪثر
(علماء ڪرام) هن ڳالهه تي مُتَّفِقُ آهن ته نحر مان مُراد قُربانين جو ذبح
ڪرڻ آهي ۽ ڪن وري قرباني جي واجب ٿيڻ بابت هن آيت مان استدلال

ورتو آهي. (تفسير روح المعاني، پ ۳۰، الكوثر، تحت الآية: ۳۰/۲/۶۶۳)

منا منا اسلامي ڀائرو! احاديث مبارڪه قرباني جي فضائل و مسائل سان
مالا مال آهن. اچو! قرباني جي فضيلت تي مشتمل چار (4) فرمانِ مُصطفيٰ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا.

﴿1﴾ قرباني ڪرڻ واري کي قرباني جي هر وار جي بدلي ۾ هڪ نيڪي
ملندي آهي. (ترمذي ج 3 ص 162 حديث 1498) ﴿2﴾ جنهن خوش دلي سان ثواب
حاصل ڪرڻ لاءِ قرباني ڪئي ته اها جهنم جي باهه کان حجاب (يعني روڪ)
ٿي ويندي. (العجم الكبير ج 3 ص 84 حديث 2736) ﴿3﴾ اي فاطمه! پنهنجي قرباني
وت موجود رهو، چوٽه جڏهن ان جي رت جو پهريون قطرو ڪرندو ته
توهان جا سڀ گناهه معاف ڪيا ويندا. (السنن الكبرى للبيهقي ج 9 ص 476 حديث
19161) ﴿4﴾ انسان عيدالاضحيٰ جي ڏينهن ڪا اهڙي نيڪي ناهي ڪندو
جيڪا الله عَزَّوَجَلَّ کي رت وهائڻ کان وڌيڪ پياري هجي، اها قرباني قيامت
۾ پنهنجي سگن، وارن ۽ ڪرن سان ايندي ۽ قربانيءَ جو رت زمين تي
ڪرڻ کان اڳ ۾ الله عَزَّوَجَلَّ وٽ قبول ٿي ويندي آهي. تنهنڪري خوش
دليءَ سان قرباني ڪريو. (ترمذي ج 3 ص 162 حديث 1498) (ابن ماجه ج 3 ص 529 حديث 3123)

حضرت علامه شيخ عبدالحق محدث دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَرِي فرمائن ٿا: قرباني
پنهنجي ڪرڻ واري جي نيڪين جي پلڙي ۾ رکي ويندي جنهن سان
نيڪين جو پلڙو وڌي ٿي ويندو. (اشعة اللمعات ج 1 ص 654) حضرت سيدنا مُلّا
علي قاري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْبَارِي فرمائن ٿا: پوءِ ان جي لاءِ سواري بڻجندي جنهن
جي ذريعي اهو شخص آسانيءَ سان پلصراط تان گذرندو ۽ ان (جانور) جو

هر عضو مالڪ (يعني قرباني پيش ڪرڻ واري) جي هر عضوي (جي لاءِ جهنم کان آزادي) جو فيڊيو بڻجنڊو.

(مَرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ ج ۳ ص ۵۷۴ تحتَ الْحَدِيثِ ۱۴۷۰، مَرَاةُ ج ۲ ص ۳۷۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان ڦرباني جا فضائل ٻڌا ته عيدِ قربان تي الله عَزَّ وَجَلَّ قرباني جو فريضو ادا ڪرڻ وارن خوش نصيبن کي انهن جي جانورن جي هر وار جي بدران هڪ نيڪي عطا ڪندو آهي، قرباني ڪرڻ وارن کي جهنم جي باه مان نجات عطا ڪندو آهي، جانور جي رت جو پهريون قطرو زمين تي ڪرڻ کان پهريان پهريان گناه معاف ڪيا ويندا آهن، محشر جي ڏينهن قرباني نيڪين جي پلڙي ۾ رکي ويندي ته اها وزني ٿي ويندي ۽ ڦرباني ڪرڻ وارو پنهنجي جانور تي سوار ٿي پُل صراط تان آسانيءَ سان گذري ويندو، تنهنڪري جيڪو مسلمان (مرد ۽ عورت، بالغ، مقير) مالڪ نصاب هجي (يعني اُن شخص وٽ ساڍا ٻاونجهه تولا چاندي يا ايتري ماليت جي رقم يا ايتري ماليت جو واپار جو مال يا ايتري ماليت جو حاجتِ اصليه جي علاوه سامان هجي ۽ اُن تي الله عَزَّ وَجَلَّ يا ٻانهن جو ايترو فرض نه هجي جنهن کي ادا ڪري ۽ پوءِ بيان ڪيل نصاب باقي نه رهي) ته اهڙي شخص تي شرعاً قرباني واجب آهي. ان ڪري ان کي ڪپي ته اهو ٿال مٿول سان ڪم وٺڻ ۽ مختلف جيلا بهانا ٺاهي رَبُّ ذُو الْجَلَالِ جَلَّ جَلَّاهُ جي ڦهر وِعْضَبَ جو حقدار بنجڻ کان بچي .

ياد رکو! قرباني واجب ٿيڻ جي باوجود ان جي ادائينگي نه ڪرڻ گناه

آهي ۽ نبي ڪريم ﷺ اهڙن ماڻهن جي باري ۾ فرمايو: جنهن شخص کي قرباني ڪرڻ جي وسعت هجي پوءِ به اهو قرباني نه ڪري ته اهو اسان جي عيد گاهه جي ويجهو نه اچي. (ابن ماجه ج ۳ ص ۵۲۹ حديث ۳۱۲۳)

چاقرض ڪڍي به قرباني ڪرڻي پوندي؟

منا منا اسلامي پائرو! جيڪي ماڻهو قرباني جي استطاعت (يعني طاقت) رکڻ باوجود پنهنجي قرباني ادا نٿا ڪن، انهن جي لاءِ فڪر جو مقام آهي، اول اهو ئي خسارو (يعني نقصان) ڇا گهٽ آهي ته قرباني نه ڪرڻ سان ايڏي وڏي ثواب کان محروم ٿي ويا، وڌيڪ هي ته اهي گنهگار ۽ جهڻم جا حقدار به آهن، فتاويٰ امجديه جلد 3 صفحي 315 تي آهي؛

”جيڪڏهن ڪنهن تي قرباني واجب آهي ۽ ان وقت ان وٽ پيسا نه آهن ته قرض وٺي يا ڪا شيءِ وڪڍي به قرباني ڪري.“

ياد رهي! ته جنهن شخص تي شرعي اصولن جي مطابق قرباني واجب آهي ان تي قرباني بابت مسئلا سڪڻ به لازمي آهن. في زمانه علم دين کان دوري جي باعث مسلمانن جو هڪ تعداد هن اهم قريضي کي به ڪما حقه (جيئن ان جو حق آهي) ادا نٿو ڪري سگهي، اسان جي معاشري (Society) ۾ هڪ تعداد اهڙو آهي جن جي ديني معلومات جو حال هي آهي جو هڪ ئي گهر ۾ رهڻ واري مختلف مالڪ نصاب افراد سڄي گهر جي طرفان هڪ ئي بڪر قربان ڪندا آهن ۽ قرباني جي لاءِ ڪهڙو جانور هٿ ڪهڙي؟ يا ڪنهن عيب (Fault) جي وجه سان قرباني نه ٿيندي؟ انهن کي خبر ئي ناهي هوندي ۽ اهي قرباني ڪرڻ کان پوءِ ان خوش فهمي ۾ مبتلا رهندا

آهن ته اسان به سُنَّتِ ابراهيمي تي عمل ڪري ورتو ۽ اسان جو واجب ادا ٿي ويو. حالانڪ ان جي ذمِي واجب جي ادايگي باقي رهندي آهي. ان ڪري قُرباني جي احڪامن جو علم هئڻ نهايت ضروري آهي. قُرباني ۾ پيش ايندڙ مسئلن جي باري ۾ شيخ طريقت، امير اهلَسُنَّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلا ل محمد الياس عطارقادي رَضوي ضيائي **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي 48 صفحن تي مُشتمل رسالو ”اَبَلَقُ گهوڙي سوار“ جو مُطالعو نهايت مُفيد رهندو. هن رسالي ۾ قرباني جا فضائل، قُرباني جا 12 مدني گل، قرباني جو طريقو، عيب دار جانورن جي تفصيل، اندازي سان گوشت تقسيم ڪرڻ جا طريقا، دَبْح ۽ ذبيح بابت احتياط ۽ کلن وغيره جي باري ۾ اهم معلومات کي بيان ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن رسالي کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هديو ڏئي طلب فرمايو ۽ دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! عيدِ قُربان سال ۾ صرف هڪ ڀيرو ايندي آهي، بيشڪ اهو فاصلا مٽائڻ ۽ خوشيون ڦهلائڻ جو نهايت اهم موقعو هوندو آهي. شريعتِ مُطهره جهڙي طرح اسان کي عام حالتن رشتيدارن، پاڙيوارن، فقيرن ۽ مسڪينن جي حُير خواهي ڪرڻ، خوشي غمي جي موقعي تي انهن جي دلجوئي ڪرڻ ۽ مشڪل وقت ۾ انهن جي مدد ڪرڻ جي ترغيب ڏياري آهي، اهڙي طرح عيدِ قُربان جي پُرمُسَرَّت گهڙين ۾ به

انهن سان خير خواهي ڪرڻ ۽ انهن جي لاءِ قرباني جي گوشت ۾ حصو مقرر ڪرڻ کي مستحب (يعني ثواب جو ڪم) قرار ڏنو آهي.

قرباني واري گوشت جا مصارف

شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ پنهنجي رسالي ”ابلق گهوڙي سوار“ جي صفحي 23 تي فرمائن ٿا: (قرباني ڪرڻ وارو) قرباني جو گوشت پاڻ به کائي سگهي ٿو ۽ ٻي شخص مالدار يا فقير کي ڏئي سگهي ٿو، ڪارائي سگهي ٿو، بلڪ ان مان ڪجهه کائي وٺڻ قرباني ڪرڻ واري جي لاءِ مستحب آهي، بهتر هي آهي ته گوشت جا ٽي حصا ڪري. هڪ حصو فقراء جي لاءِ ۽ هڪ حصو دوست احباب جي لاءِ ۽ هڪ حصو پنهنجي گهر وارن جي لاءِ جيڪڏهن سڄو گوشت پاڻ ئي رکي ورتو تڏهن به گناهه ناهي، منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مجدد دين ۽ ملت مولانا شاهه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا: ٽي حصا ڪرڻ صرف استحبابي امر (يعني مستحب جو حڪم رکندو) آهي ڪجهه ضروري ناهي، چاهي ته سڀ پنهنجي استعمال ۾ ڪري يا سڀ مٿن مائتن کي ڏئي ڇڏي يا سڀ مسڪينن کي ورهائي ڇڏي. (فتاويٰ رضويه، ۲۰/۲۵۳)

پر پلائي انهي ۾ آهي ته انهن برڪت ڀرين ڏينهن ۾ پنهنجن مٿن مائتن، دوست احباب ۽ فقيرن ۽ مسڪينن کي به پنهنجي خوشين ۾ شريڪ ڪيون ۽ قرباني جي گوشت مان گهر وارن جو حصو ڪڍي ڪري باقي حصو فقيرن ۽ مسڪينن جي لاءِ مقرر ڪري ڇڏيون ته جيئن لالچ،

ڪنجوسي، قطع تعلقي ۽ غرور ۽ تڪبر جهڙيون بُرائيون اسان کان پري رهن، جڏهن ته صلہ رحمي، اُخوت ۽ ڀائپي ۽ محبتن جي رشتن جو تسلسل برقرار رهي ۽ اسان کي به فقيرن ۽ مسڪينن جي دُعائن مان حصو نصيب ٿئي.

بعض علاقن ۾ مسلمانن جي آبادي ۾ غير مسلم به رهندا آهن، ياد رکو! انهن کي قرباني جو گوشت ڏيڻ جي شرعي اجازت ناهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

12 مَدَنِي ڪَمَن مان هڪ مَدَنِي ڪَم ”مَدَنِي قافلو“ به آهي -

منا منا اسلامي ڀائرو! فرض علوم سگڻ ۽ پنهنجي اندر دين جي خاطر قُرباني ڏيڻ جو جذبو بيدار ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان ماهوار هڪ مَدَنِي ڪَم ”مَدَنِي قافلي ۾ سفر“ به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي تحت سفر ڪرڻ وارن سُنتن جي تَرَبِيت جي مَدَنِي قافلن جي بَرَڪت سان هيٺئر تائين بي شمار ماڻهن جي زندگين ۾ مَدَنِي انقلاب اچڻ جون مَدَنِي خبرون ٻڌندا رهون ٿا، جيئن ته اهي مَدَنِي قافلا عام طور تي مسجدن ۾ ئي ترسندا آهن، ان ڪري ڪيئي مسجدون به انهن مَدَنِي قافلن جي بدولت آباد ٿي چڪيون آهن. مسجدن کي آباد ڪرڻ جي ته ڇا ئي ڳالهه آهي، حديثِ پاڪ ۾ آهي: جڏهن ڪو ٻانهو ذڪر ۽ نماز جي لاءِ مسجد کي نڪاڻو بڻائيندو آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان سان اهڙو خوش ٿيندو آهي جيئن انسان پنهنجي گمشده ماڻهو جي واپس

اچڻ تي خوش ٿيندا آهن. (ابن ماجه، ڪتاب المساجد والجماعات، باب لزوم المساجد، ۱/ ۴۳۸، رقم

(۸۰۰)

اچو! ترغيب جي لاءِ مَدَنِي قافلي جي هڪ مَدَنِي بهار ٻڌون ٿا جيئن ته

سندن جي بيماري ۽ بي روزگاري مان نجات

هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته مون کي هڪ پاسي بي روزگاري ۽ ٻئي پاسي سندن جي سُور جي پُراڻي بيماري، تنگدستي ۽ شديد دَرَد جي سبب سخت بيزاري هئي، گهڻو علاج ڪرايو پر ڪجهه فائدو نه ٿيو. ڪنهن اسلامي ڀاءُ انفرادي ڪوشش جي ذريعي ذهن بڻائي دعوتِ اسلامي تحت عاشقانِ رسول جي سُنتن جي تَرَبِيت جي مَدَنِي قافلي ۾ سُنتن پري سفر جي ترڪيب بڻائي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مَدَنِي قافلي ۾ سُنتن پري سفر ۽ عاشقانِ رسول جي شفقت پري صحبت جي بَرَڪت سان منهنجي سالن جي پُراڻي سندن جي سور جي بيماري بلڪل ختم ٿي وئي. مَدَنِي قافلي تان واپسي تي ٻئي ئي ڏينهن هڪ اسلامي ڀاءُ آيو ۽ ان مون کي ڪم تي لڳائي منهنجي روزگار جي ترڪيب به بڻائي ڇڏي. اهو بيان ڏيڻ مهل اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هڪ سال کان وڌيڪ عرصو گذري چڪو آهي، منهنجو ڪم هڪ ڏينهن به بند ناهي ٿيو ۽ دَرَد به موٽي ناهي آيو.

يا خُدا! نڪلون ميڻ مَدَنِي قافلن ڪے ساٿه ڪاش!

سُنتن ڪي تَرَبِيت ڪے واسطے ٻهر جلدتر!

خُوب خِدْمَت سُنتن ڪي ٻم سدا ڪرتے ربيں

مَدَنِي ماحول اے خُدا ٻم سے نه چھوڙے عُمر ٻهر

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! عيدُ الاضحى جي برڪتن جي به ڇا ڳالهه ڪجي انهن ڏينهن ۾ سُنَّتِ ابراهيمي جي ادائينگي جو جوش ۽ جذبو ڏسڻ وٽان هوندو آهي، جيڪي صاحبِ استطاعت افراد سُنَّتِ ابراهيمي جي ادائينگي جي نيت سان پنهنجي جانورن کي راهِ خدا ۾ قربان ڪندا آهن، اهي غريبن مسڪينن کي گوشت پهچائي انهن جي مدد به ڪندا آهن. اهڙي طرح اهي غريب ۽ مسڪين به پنهنجي گهر وارن ۽ ٻين عزيز مٿن مائٽن جي لذيت کاڌن جي ذريعي مهمان نوازي ڪندا آهن. عيدِ قربان جي موقعي تي اڪثر گهرن ۾ گوشت گهڻي مقدار ۾ گڏ ٿي ويندو آهي، ان گوشت کي محفوظ رکڻ جي لاءِ اسان ڊيپ فريزر (Deep Freezer) جو استعمال ڪندا آهيون، پر ان جي باوجود به گوشت خراب ٿيڻ جون شڪايتون ٻڌڻ ۾ مليون آهن، ان ڪري وڌيڪ عرصي تائين گوشت ۽ کاڌي جون ٻيون شيون محفوظ رکڻ جو هڪ نسخو ٻڌي وٺو،

شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاتهمم العاليه پنهنجي تصنيف ”فيضانِ سنّت“ ۾ فرمائن ٿا: ڪچو گوشت جيڪڏهن وڏي ڊيگري يا ٽوڪريءَ ۾ پري ڪري ڊيپ فريزر ۾ رکندؤ، ته اندروني حصي ۾ تڌاڻ (Cooling) گهٽ پهچڻ سبب خراب ٿي وڃڻ جو قوي انديشو آهي، تنهنڪري ان جي حفاظت جو طريقو چڱيءَ طرح سمجهي ڇڏيو. پهريان ٽوڪريءَ جي ٿري ۾ برف رکو پوءِ ان جي مٿان گوشت جو ته ڄمايو پوءِ ان تي برف، وري مٿان گوشت جو ته، بعد ۾ ڊيپ فريزر ۾ رکي ڇڏيو، اهڙيءَ ريت هيٺان، مٿان ۽ اندران هر طرف تڌاڻ ٿي تڌاڻ رهندي ۽ **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ڪافي ڏينهن تائين گوشت

خراب نه ٿيندو. (فيضان سنت، ص 574)

۽ هن ڳالهه جو به خيال رکيو ته "ڊيپ فريزر" نڪ ڪم ڪري رهيو آهي يا نه، گرمين ۾ ڪڏهن ڪڏهن وولٽيج (Voltage) گهٽ ٿيڻ جي صورت ۾ ٿڌاڻ (Cooling) گهٽ ٿي ويندي آهي ۽ غذا خراب ٿيڻ جو انديشو هوندو آهي، اهڙن موقعن تي ڪاٺ پيئڻ وارين شين کي پڪيڙي ڪلي هوا ۾ به رکي سگهجي ٿو، گوشت کي ديوار وغيره جي ٽيڪ جي بغير ڪلي هوا ۾ لٽڪائڻ سان دير تائين تازو رهي سگهي ٿو، جڏهن به پچل کاڌو يا ٻوڙ فريزر ۾ رکون ته تان جو ڍڪ ضرور کولي ڇڏيون ته جيئن ٿڌاڻ اندر پهچي سگهي. ننڍن ٿانون، ٿالن يا پلاسٽڪ جي ننڍين ٿيلين ۾ رکڻ مناسب هوندو آهي، کاڌي سان ڀريل وڏي ڊيگري جي اندرئين حصي ۾ ٿڌاڻ (Cooling) نه پهچڻ جي سبب کاڌو خراب ٿيڻ جو انديشو رهي ٿو. خصوصاً ڪچڙي ۽ پچيل دال ۾ وڌيڪ احتياط جي ضرورت آهي نه ته اهي جلد خراب ٿي وينديون آهن. اهڙي طرح اهڙيون غذائون جن ۾ تمانا يا ڪٺاڻ وڌيڪ مقدار ۾ هجي ان جي به جلد خراب ٿيڻ جو امڪان رهندو آهي.

ياد رکو! ڊاڪٽرز جي تحقيق جي مطابق 10 ڏينهن کان وڌيل رکيل، فريزر جو گوشت طبي (Medically) لحاظ کان نقصان ده آهي، ان ڪري ڪوشش ڪري 10 ڏينهن کان پهريان پهريان گوشت استعمال ڪري وٺو يا ڪنهن کي ڏئي ڇڏيو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! الله عَزَّ وَجَلَّ اسان جي لاءِ بي شمار نعمتون پيدا

ڪيون آهن ۽ هر نعمت کي طرح طرح جي فائدين سان مڙين فرمايو آهي، گوشت به ان جي هڪ عظيم الشان نعمت ۽ اهڙو مزيدار کاڌو آهي جو جيڪڏهن اسان مناسب مقدار ۾ ميانه روي سان ان کي استعمال ڪيون ته اسان انهن فائدين کي حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهون ٿا. ان جو سڀ کان وڏو فائدو ته هي آهي جو ان کي کائڻ سان اسان کي سُنَّت تي عمل جو ثواب حاصل ٿئي ٿو، چوٽه اهو اسان جي آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پسندیده کاڌن ۾ شامل رهيو آهي،

حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي کاڌن ۾ سڀ کان وڌيڪ گوشت پسند هو، سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عالیشان آهي: گوشت ڪنن جي سماعت وڌائي ٿو ۽ دنيا ۽ آخرت ۾ کاڌن جو سردار آهي. جيڪڏهن مان الله عَزَّ وَجَلَّ کان سوال ڪيان ها ته مون کي روزانو گوشت ڪرائي ته اهو ضرور ائين ڪري ها. (اتحاف السادة، ڪتاب آداب المعيشة، ۲۳۸/۸)

ان کان علاوه قرباني واري عيد جي موقعي تي عموماً گوشت جي ڪثرت جي ڪري ڀاڄيون ۽ دالون پچائڻ جو رُجحان تقريباً نه هئڻ جي برابر هوندو آهي ۽ گوشت مان نهيل کاڌا پچائڻ کي ئي وڌيڪ ترجيح ڏني ويندي آهي ان ڪري پوءِ گوشت مان جيڪي فائدا ۽ ثمرات اسان کي ملڻا هئا وڌيڪ استعمال جي ڪري اسان انهن فائدين کان محروم ٿي ويندا آهيون ۽ گوشت خوري جي آفت ۾ مبتلا ٿيڻ جي سبب ڊاڪٽرن ۽ حڪيمن وٽ ڌڪا کائڻ تي مجبور ٿي ويندا آهيون، تنهنڪري گوشت جي

مُعاملي ۾ ميانہ روي سان ڪم وٺو ۽ گوشت جي نقصان ڏيندڙ اثرات کي گهٽ ڪرڻ جي لاءِ ان سان گڏ ڀاڄين (Vegetable) جو استعمال ضرور رکو. اچو! هاڻ گوشت جا چند طبي فائدا ۽ وڌيڪ گوشت کائڻ جا نقصان به ٻڌون ٿا.

گوشت جا طبي فائدا ۽ گهڻو گوشت کائڻ جا نقصان

طبيبن جو چوڻ آهي ته گوشت کائڻ سان (بدن جي) 70 ڦوٽن ۾ اضافو ٿئي ٿو، ان سان بصارت (ڏسڻ جي قوت) وڌيڪ ٿيندي آهي، گوشت بدن جي رنگ کي نڪاري ٿو، پيٽ کي وڌڻ ناهي ڏيندو، اخلاق ۽ عادتن کي بهتر بڻائيندو آهي، ڪنڌ جو گوشت عُمده لڏيڻ، جلد هضم ٿيڻ وارو ۽ هلڪو هوندو آهي، دستيءَ جو گوشت سڀ کان هلڪو، لذیذ ترين، جلد هضم ٿيڻ وارو ۽ بيماري کان خالي هوندو آهي، پاڙي يا وچير جو گوشت بالخصوص جڏهن پاڏو صحت مند هجي، نهايت مُعتدل، لذیذ، عُمده ۽ پسندیده هوندو آهي، گرم تر هوندو آهي ۽ جيڪڏهن عُمده طريقي سان هضم ٿئي ته ان جو شمار قوت بخش غذا ۾ ٿئي ٿو. عام طور تي استعمال جي لاءِ شوروي (يعني رس) وارو گوشت بهتر رهي ٿو، سڀ کان بهتر گوشت بڪري جو هوندو آهي، بڪري جي گوشت ۾ دستي ۽ ڪنڌ اهي مقام آهن جتي ريشا ٿلهن ناهن هوندا ۽ گوشت جلدي ڳرندڙ ۽ مُلائم هوندو آهي، قمر جي گوشت جو ريشو ران کان گهٽ ٿلهو هوندو آهي ان ۾ خون پيدا ڪرڻ وارا اجزاء ملندا آهن، گوشت بدن کي وڌائي ڪري طاقت بخشيندو آهي، گوشت جا فائدا جانورن جي حساب سان مختلف آهن، بڪري جو گوشت صاف خون پيدا ڪندو آهي، گرم مزاجن جي لاءِ مفيد آهي.

اچو هاڻي ڪثرت سان گوشت کائڻ جا نقصان به بتون ٿا، انساني جسم جي لاءِ هفتي ۾ ٻه ٽي (3/2) ڀيرا کان وڌيڪ گوشت جو استعمال نقصان ده آهي، وڏي جانور جو گوشت وڌيڪ کائڻ سان مسوڙا ۽ ڏند خراب ٿيندا آهن، گوشت جي ڪثرت سان گڙدن (Kidneys) ۾ يورڪ ايسڊ (Uric Acid) جي زيادتي ٿي ويندي آهي، گڙدا ان کي آساني سان خارج نٿا ڪن، گوشت جو وڌيڪ استعمال جگر (Liver) جي لاءِ به نقصان ده آهي، وڌيڪ مقدار ۾ گوشت کائڻ سان ڪينسر (Cancer) جو امڪان وڌي ويندو آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بلا شبه شيخ طريقت، امير اهلست حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطارقاري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ الله عَزَّ وَجَلَّ جي طرفان اسان جي لاءِ ڪنهن وڏي نعمت کان گهٽ نه آهن، الْحَبْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ امير اهلست جي دل ۾ مسلمانن جي شرعي ۽ اخلاقي رهنمائي جو جذبو تمام گهڻو پريل آهي، اهو ئي سبب آهي جو پاڻ پنهنجي سُنن پري اصلاحي بيانات ۽ علم و حڪمت سان پرڻور مدني مذاڪرن وغيره جي ذريعي وقتاً فوقتاً پنهنجن مُريدن ۽ چاهڻ وارن جي مدني تربيت ڪندا آهن ۽ انهن کي شريعت جو دامن مضبوطي سان پڪڙي رکڻ جي پرڀور انداز ۾ ترغيب ارشاد فرمائيندا رهندا آهن، مثال طور جڏهن عيدِ قربان جون پُرمُسرت گهڙيون اينديون آهن ته تبليغِ قرآن ۽ سُنن جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ڪيترائي اسلامي ڀائر پنهنجي پير و مُرشد ۽ مدني مرڪز جي فرمان تي

لبیک چوندي پنهنجي قيمتي مصروفیات جي قرباني ڏئي قرباني جون کلون گڏ ڪندا آهن، ۽ مدني ڪمن جي ترقي ۾ معاونت جو سبب بڻجندا آهن، تنهنڪري قرباني جون کلون گڏ ڪرڻ جي دوران ٿيڻ وارين بي احتياطين جي پيش نظر پاڻ **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُ الْعَالِيَةِ** دعوتِ اسلامي جي لاءِ قرباني جون کلون گڏ ڪرڻ وارن جي لاءِ 22 نيتن ۽ احتياطن تي مشتمل هڪ مدني گلدستو عطا فرمايو آهي. اچو! اميرِ اهلست **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُ الْعَالِيَةِ** جي رسالي ”ابلق گهوڙي سوار“ جي صفحہ نمبر 41 تا 44 تان انهن 20 نيتن ۽ احتياطن کي توجہ سان ٻڌو ۽ عمل ڪرڻ جي نيت ڪري وٺو.

قرباني جون کلون جمع ڪرڻ وارن جي لاءِ اميرِ اهلست جي طرفان عطا ڪيل 20 نيتون ۽ احتياطن

به فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **(1)** مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (معجم كبير ج 6 ص 185 حديث 5942) **(2)** سني نيت ٻانهي کي جنت ۾ داخل ڪندي آهي. (الفردوس ماثور الخطاب ج 4 ص 305 حديث 6895)

به مدني گل: **(1)** بنا سني نيت جي ڪنهن به سني عمل جو ثواب ناهي ملندو **(2)** جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ اوترو ثواب به وڌيڪ .

(1) رضاءِ الهي جي لاءِ سنيون نيتون ڪيان ٿو **(2)** هر حال ۾ شريعت ۽ سنت جو دامن پڪڙي رکندس **(3)** قرباني جي ڪلن جي لاءِ پيچ ڏڪ جي ذريعي دعوتِ اسلامي سان تعاون ڪندس **(4)** ڪو ڪيتري به بد سلوڪي ڪري پر غصي جو اظهار ۽ **(5)** بد اخلاقي کان پرهيز ڪري دعوتِ اسلامي جي عزت آبرو جي حفاظت ڪندس **(6)** قرباني جي ڪلن جي

ڪري ڪيتري به مصروفيت هجي بنا شرعي عذر جي ڪنهن به نماز جي جماعت ته ڇا تڪبير اوليٰ به نه ترڪ ڪندس ﴿7﴾ پاڪ لباس عمامي سميت ۽ تهبند شاپر وغيره ۾ وجهي نمازن جي لاءِ گذر ڪندس (ضرورت آهر بستي وغيره تي رکي سگهو ٿا، هن جي خاص تاڪيد آهي، چوٽه ذبح جي وقت نڪتل رت نجاستِ غليظ ۽ پيشاب جيان ناپاڪ آهي ۽ ڪلون جمع ڪرڻ واري جو پنهنجا ڪپڙا پاڪ رکڻ نهايت دشوار هوندو آهي بهار شريعت جلد 1 صفحي 389 تي آهي؛ نجاستِ غليظ جو حڪم هي آهي ته جيڪڏهن ڪپڙن يا بدن تي هڪ درهم کان وڌيڪ لڳي وڃي ته ان جو پاڪ ڪرڻ فرض آهي، بي پاڪ ڪري نماز پڙهي ورتي ته نه ٿيندي، ۽ قصداً پڙهي ته گناهه به ٿيندو ۽ جيڪڏهن استخفاف جي نيت سان (يعني ان شريعت جي حڪم کي هلڪو سمجهي) آهي ته ڪفر ٿيو ۽ جيڪڏهن درهم جي برابر آهي ته پاڪ ڪرڻ واجب آهي ۽ بي پاڪ ڪئي نماز پڙهي ته مکروه تحريمي ٿي يعني اهڙي نماز جو اعدا واجب ٿيو ۽ قصداً پڙهي ته گنهگار به ٿيو جيڪڏهن درهم کان گهٽ آهي ته پاڪ ڪرڻ سنڌ آهي جو بنا پاڪ ڪرڻ جي نماز ٿي وئي پر سنت جي خلاف ٿي ۽ ان جو اعدا يعني ورائي پڙهڻ بهتر آهي) ﴿8﴾ مسجد، گهر، مڪتب ۽ مدرسي وغيره جون نڪون، چٽائون، ڪارپيٽ ۽ ٻيون شيون رت لڳڻ کان بچائيندس (وضو خاني جي لاءِ آلي فرش يا پائيدان وغيره تي به رت وارن پيرن سميت ويڻ کان بچندس ۽ وضو ڪندي خوب احتياط جي ضرورت آهي نه ته نجاست جي آلودگين ۽ ناپاڪ پاڻي جي چنڊن سان پاڻ سان گڏ ٻين کي به ناپاڪ ڪرڻ جو احتمال رهندو) ﴿9﴾ رت وارن بدبودار ڪپڙن سميت مسجد ۾ نه ويندس (بدبو نه به اچي تڏهن به ناپاڪ ڪپڙو يا اهڙي شيءِ مسجد ۾ کڻي وڃڻ منع آهي. زخم، قرڙين، ڪپڙن، عمامو، چادر بدن يا هٿ

وات وغيره مان بدبوءِ اچي ته مسجد ۾ داخل ٿيڻ حرام آهي فيضان سنت جلد پهريون صفحي 1134 تي آهي؛ مسجد کي (بد) بوءِ کان بچائڻ واجب آهي تنهنڪري مسجد ۾ گاسليٽ ٻارڻ حرام، مسجد ۾ بدبودار بارود واري ماچيس جي تيلي ٻارڻ حرام، ايتري تائين جو حديث ۾ ارشاد آهي: مسجد ۾ ڪچو گوشت کڻي وڃڻ جائز ناهي. (ابن ماجه ج 1 ص 413 حديث 748 دار المعرفه بيروت) حالانڪ ڪچي گوشت جي بوءِ تمام خفيف (يعني هلڪي) آهي. ﴿10﴾ قلم، رسيد بُڪ، پيد، گلاس، چانهه جي پيالن وغيره پاڪ شين کي ناپاڪ رت نه لڳڻ ڏيندس (فتاويٰ رضويه جلد 4 صفحي 585 تي آهي؛ پاڪ شين کي (بنا شرعي اجازت جي) ناپاڪ ڪرڻ حرام آهي) ﴿11﴾ جيڪو ٻين ادارن کي کلون ڏيڻ جو واعدو ڪري چڪو آهي ان کي بد عهدي جو مشورو نه ڏيندس (آسان طريقو هي آهي ته سٺين سٺين نيتن سان گڏ اوھان سڄو ئي سال متوجه رهو ۽ پاڻ پھريان وڃي ڪل بُڪ ڪرائي وٺو) ﴿12﴾ جيڪو ڪل ڏيندو ته ٿي سگھيو ته ان کي مڪتبه المدينه جو ڪو رسالو يا پمفلٽ تحفي ۾ پيش ڪندس ﴿13﴾ ۽ ان کي شڪريه، جَزَاڪَ اللهُ چوندس. ﴿14﴾ ڪل ڏيڻ واري تي انفرادي ڪوشش ڪري ان کي ستنن پيري اجتماع ۽ ﴿15﴾ مدني قافلن ۾ سفر وغيره جي رغبت ڏياريندس ﴿16﴾ بعد ۾ ان سان رابطو رکي ڪري ڪل ڏيڻ جي احسان جي بدلي ۾ ان کي مدني ماحول ۾ آڻڻ جي ڪوشش ڪندس ۽ ﴿17﴾ اهو مدني ماحول ۾ آهي ته ان کي مدني قافلي جو مسافر يا ﴿18﴾

مدني انعامات جو عامل بڻائيندس ﴿19﴾ ڪا نه ڪا وڌيڪ مدني
 ترڪيب ڪندس (ذميدارن کي ڪيپي ته بعد ۾ وقت ڪڍي ڪري ڪل
 ڏيڻ وارن جو شڪريو ادا ڪرڻ ضرور وڃو ۽ انهن سڀني احسان
 ڪرڻ وارن کي علائقي سطح تي يا جيئن مناسب هجي گڏ ڪري
 مختصر نيڪي جي دعوت ۽ لنگر رسائل وغيره جي ترڪيب بڻايو،
 رسالن جي دعوت اسلامي جي چندي مان نه، بلڪ الڳ سان ترڪيب
 بڻايو) ﴿20﴾ ويجهو يا پري جتان ڪان به ڪل ڪٽڻ (يا بستي جو ڪو به
 ڪم سنڀالڻ) جو ذميدار اسلامي پيءُ حڪم فرمائيندو ته بنا انڪار جي
 اطاعت ڪندس. (هي نيتون تمام گهٽ آهن علم نيت رکڻ وارو
 وڌيڪ تمام گهڻيون نيتون ڪڍي سگهي ٿو.)

مدني چينل جو تعارف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ،
 ماڻهن کي غفلت جي ننڊ مان بيدار ڪرڻ، گناهن ۽ گمراهين جي سيلاب
 کان بچائڻ جي لاءِ ڪم وڌيڪ 103 شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي،
 انهن مان هڪ نهايت اهم شعبو مدني چينل به آهي. * مدني چينل جي
 ذريعي خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي شمع روشن رکڻ جو پيغام گهر
 پهچائڻ جو سفر جاري آهي. *... مدني چينل بين الاقوامي سطح تي اسلام
 جي پيغام کي ايتري موثر ۽ دل نشين انداز ۾ دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ تائين
 پهچايو آهي جتي ان جي بغير رسائي بيحد مُشڪل هئي. *... مدني چينل
 اهو واحد 100 فيصد اسلامي چينل آهي جنهن تي عورتن کي ناهي ڏيکاريو

ويندو، هن لحاظ کان ان کي هڪ آئيڊيل اسلامڪ چينل چئي سگهجي ٿو. *...مَدَنِي چينل بي حياتي ۽ فحاشي ۽ عُرياني جي فضا ۾ بگڙيل مُعاشرتي قدرن جي اصلاح جي لاءِ روشن آفتاب جو ڪردار ادا ڪري رهيو آهي. *...مَدَنِي چينل تي عقائد ۽ عبادات، اخلاق، مُعاملات ۽ مُعاشرت بابت مسئلن کي نهايت احتياط ۽ ذميداري سان پيش ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي. اوهان سا مدني التجا آهي ته مدني چينل ڏسندا رهو **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** هزارين سُنُون سڪڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ جو جذبو حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ فلمون، ڊراما، گانا باجا وغيره گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ ۽ عشق رسول ۾ مصروف رڪڻ جو ذهن به بڻجندي.

مدني چينل کي سبب نيڪي کي دعوت عام ۾
عام دنيا بھر ميں يارَبِّ دِينِ کا پيغام ھو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ اسان قُرباني جي فضائل ۽ مسائل جي باري ۾ بيان ٻڌو
* قُرباني سُنَّتِ مُحَمَّدِي ۽ سُنَّتِ ابراهيمي آهي * قُرباني ڪرڻ واري خوشنصيب کي جانور جي هر وار جي بدلي هڪ نيڪي ملڻ جي بشارت آهي، * قُرباني ثواب جي نيت سان ڪري ته اها قُرباني، جهڻم جي باه کان رُڪاوت بڻجندي * قُرباني ڪرڻ واري جي لاءِ گناهن کان معافي جي بشارت آهي * قُرباني جي گوشت جي ذريعي غريب رشتيدارن، پاڙيوارن،

فقيرن ۽ مسڪينن جي دلجوئي ڪري عظيم ثواب ڪمائي سگهجي ٿو. *
 قرباني الله عَزَّوَجَلَّ کي خوش ڪندي آهي * قرباني شيطان جي ناراضگي جو
 سبب آهي * قرباني رحمتن جو سبب آهي * قرباني سان بلائون ترنديون
 آهن * قرباني ڪرڻ واري کي دين ۽ دنيا جون ڀلايون نصيب ٿينديون
 آهن.

جنهن کي الله عَزَّوَجَلَّ قرباني جي استطاعت ڏني آهي، ان کي گهرجي ته
 اهو ضرور اخلاص سان گڏ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ قرباني ڪري ته
 جيئن الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جو مُسْتَحَقَ قرار پائي.

اجتماعي قرباني

منا منا اسلامي ڀائرو! دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي تحت سڄي
 پاڪستان ۾ سوين هنڌن تي "اجتماعي قرباني" جو به باقاعده اهتمام ٿيندو.
 اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

اجتماعي قرباني ۾ حصو وٺڻ جي لاءِ پنهنجي شهر جي مدني مرڪز
 فيضانِ مدينه ۾ دعوتِ اسلامي جي ذميدارن سان رابطو ڪيو. الله عَزَّوَجَلَّ
 اسان کي دين جي خاطر جاني، مالي ۽ وقت جي قرباني ڏيڻ جي به توفيق
 عطا فرمائي. آمين بجاہ النبي الامين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽
 ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار

رسالت، شهنشاهه نُبُوت، مصطفىٰ جانِ رحمت صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنّت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو.⁽¹⁾

سنّت ڪے مطابق ميں ہر اک کام کروں کاش تُو پيڪرِ سنّت مجھے اللہ! بنا دے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

هت ملائڻ جون سنتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهلست حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي رسالي 101 مدي گل مان ڪجهه هت ملائڻ جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا: پهريان ٻه (2) فرمانِ مصطفىٰ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: * جڏهن ٻه مسلمان ملاقات ڪندي مصافحو ڪندا (يعني هت ملائيندا) ۽ هڪٻئي کان خيريت معلوم ڪندا آهن ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي وچ ۾ سؤ رحمتون نازل فرمائيندو آهي، جنهن مان نوي رحمتون زياده گرم جوشي سان ملڻ واري ۽ سني نموني سان پنهنجي پيءُ کان خيريت پڇڻ واري جي لاءِ هونديون آهن. (معجم اوسط، 5/380، رقم: 7672) *

جڏهن ٻه دوست پاڻ ۾ ملندا آهن ۽ هت ملائيندا آهن ۽ نبي (صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي درود پاڪ پڙهندا آهن ته انهن ٻنهي جي جدا ٿيڻ کان پهريان پهريان ٻنهي جا اڳيان پويان گناهه بخشيا ويندا آهن. (شعب الايمان، 6/471، حديث: 8944)

ٻن مسلمانن جو ملاقات جي وقت سلام ڪري ٻنهي هٿن سان مصافحو

1...مشكاة الصايح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

يعني ٻئي هت ملائڻ سنڌ آهي * موڪلائڻ وقت به سلام ڪريو ۽ هت به ملائي سگهو ٿا. * هت ملائڻ وقت درود شريف به پڙهو، ٿي سگهي ته هي دعا به پڙهو: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلَكُمْ“ (يعني اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائ) * به مسلمان هت ملائڻ جي دوران جيڪي دعائون گهرندا ان شاء اللهُ عَزَّوَجَلَّ قبول ٿينديون. هت جدا ٿيڻ کان پهريان ٻنهي جي مغفرت ٿي ويندي. (مسند احمد، ۴/۲۸۶، حديث: ۱۲۴۵۴) * ٻنهي طرفن کان هڪ هڪ هت ملائڻ سنڌ ناهي، مصافحو ٻنهي هتن سان ڪرڻ سنڌ آهي. * ڪي ماڻهو صرف پاڻ ۾ آڱريون ملائيندا آهن، اهو به سنڌ نه آهي * هت ملائڻ کان پوءِ پنهنجو هت چُمڻ مڪروه آهي. (بهار شريعت، حصه ۳/۱۶، ۴۷۲/۱۶، تبخير قليل) * جيڪڏهن امرد (يعني خوبصورت چوڪري) سان هت ملائڻ ۾ شهوت ٿيندي هجي ته ان سان هت ملائڻ جائز ناهي بلڪ جيڪڏهن ڏسڻ ۾ شهوت ٿئي ته هاڻي ڏسڻ به گناه آهي. (دَرَمَخْتار، ۲/۹۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

پاڻ گهراحتين، قافله ميں چلو

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو

بر مهينے چلين، قافله ميں چلو

سنتين سيڪهنے، تين دن ڪه ليے

صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (2)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (3)

(3) رحمت جا ستر دروازا

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (4)

(4) ڇه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (5)

...⁴ القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

...⁵ افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽⁶⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁷⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶...القول البديع، الباب الاول، ص 125

⁷... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁸⁾

(2) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي) **فرمانِ مصطفيٰ** صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٽي ڀيرا پڙهيو چئن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305